

der det derfor afgørende, at der i ansøgningen om sendetilladelse gives en beskrivelse af programvirksomheden, således at de lokale nævn klart kan vurdere, om der er en tilstrækkelig tilknytning til lokalsamfundet.

Mindretallet skal stærkt understrege, at der ved tildeling af tilladelser skal tilstræbes et alsidigt lokalt mediebillende, og at det lokale nævn i samarbejde med de selskaber, foreninger o.lign., som er tildelt sendetilladelse, skal tilstræbe en afbalanceret fordeling af sendetiden på frekvenserne.

Mindretallet kan endvidere tilslutte sig den af socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget anførte opfordring til kommunerne om at stille lokaler til rådighed samt de af disse medlemmer anførte betragtninger om en offentlig støtteordning.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af dette mindretal stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Mindretallet ønsker endvidere at bemærke følgende:

Mindretallet vil opfordre kommunerne til i så vid udstrækning som muligt at stille lokaler til rådighed for lokal radiovirksomhed.

Mindretallet erkender, at der påhviler de partier, der går imod reklamefinansiering af radio og TV, en forpligtelse til at arbejde med andre former for finansiering end de eksisterende, dvs. salg af sendetid, støtteforeningskontingenter, banko m.v. En offentlig støtteordning ville være af stor betydning, og det er mindretallets hensigt at søge at udarbejde en model for en sådan, som vil kunne fremlægges i forbindelse med den endelige vedtagelse af den samlede lovgivning om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Mindretallet kan i øvrigt tilslutte sig det af socialdemokratiets medlemmer af udvalget ovenfor anførte.

Et *fjerde mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Et *femte mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler følgende:

Fremskridtspartiet mener, at det offentlige skal blande sig uden om TV og radio – alene med undtagelse af, at man ikke kan have, at

flere stationer sender samtidigt i det samme område på samme sendefrekvens.

Ganske særligt skal den bankerotruede stat lade være med at betale en øre af skatteydernes penge til TV eller radio. De offentlige udgifter skal nødvendigvis halveres. Derfor falder TV- og radioområdet klart under den tærskel, som der bliver råd til i en sætning-tæring-efter-næring-politik.

Ministerens lovforslag af 9. oktober 1985 lever langt fra op til fremskridtspartiets idealkrav. Men når situationen efter 1. april 1986 betragtes ud fra valget mellem de to alternativer – at nævnte forslag forkastes, og at det vedtages – vil forholdene være endnu fjernere fra det ønskelige ved en forkastelse.

Med den motivering indstiller mindretallet lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *ministeren for kulturelle anliggender*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP):

1) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 1 udgår i *stk. 2* ordet »Enkeltpersoner«, og efter »foreninger o.lign.« indsættes ordene: »samt kommuner«.

Af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP):

2) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 1 udgår i *stk. 2* ordene »lyd- og billedprogrammer«, og i stedet indsættes ordet: »programmer«.

Af *ministeren for kulturelle anliggender*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP):

3) I den under *nr. 3* foreslåede § 3 a udgår i *nr. 2* ordet »Enkeltpersoner«, og efter »foreninger o.lign.« indsættes ordene: »samt kommuner«.

Af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP):

4) I den under *nr. 3* foreslåede § 3 b udgår *stk. 2*.

5) Den under *nr. 4* foreslåede kapitellover-skrift til *kapitel 2 a* affattes således:

»Lokal radiovirksomhed«